Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1908. Wydano i rozesłano dnia 30. marca 1908. **Część VI.**

Nr. 43.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. lutego 1908 L. 2773/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 11. czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr. 124, o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej na Grzegórzkach do ujścia Białuchy, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 29. stycznia 1908 L. 3849.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 11. czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr. 124, o obwałowaniu lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórzkach do ujścia Białuchy.

§ 1.

Obwałowanie lewego brzegu Wisły od stacyi kolejowej w Grzegórzkach do ujścia Białuchy jest przedsiębiorstwem gmin Kraków, Grzegórzki i Dąbie i ma być wykonane po myśli § 6 ustawy z dnia 11. czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr. 124, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa, tudzież wymienionych gmin interesowanych.

§ 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa projekt Wydziału krajowego z r. 1907, który preliminuje koszta robót na 400.000 K.

Wydział krajowy jest jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowane obwałowanie obejmuje:

1. budowę lewego wału nadwiślańskiego od stacyi kolejowej w Grzegórzkach do ujścia Białuchy wraz z prawym wałem wstecznym Białuchy od Wisły do drogi krajowej Kraków-Czyżyny łącznej długości 3030 m;
2. budowę pięciu przepustów wałowych wraz z rowami odpływowymi;
3. budowę przejazdów wałowych;
4. utrzymanie powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat cztery i trwać ma od roku 1907 do 1910.

W czasie tym wzbronione jest stawianie budowli prywatnych w trasie projektowanych wałów.

§ 4.

Koszta projektowanych robót, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowy, utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 11. czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr. 124.

Zarząd funduszu budowy spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z dnia 11. czerwca 1907 Dz. u. kr. Nr. 124, datki kraju, państwa i gmin interesowanych mają być wpłacone do funduszu budowy w sposób następujący:

a) $47\frac{1}{2}\%$ datek funduszu krajowego w kwocie 190.000 K w czterech równych ratach rocznych po 47.500 K od roku 1907 do roku 1910;

b) $47\frac{1}{2}\%$ datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 190.000 K w czterech równych ratach rocznych po 47.500 K od roku 1907 do roku 1910;

c) 5% datek konkurencyjny interesowanych gmin Kraków, Grzegórzki i Dąbie w kwocie 20.000 K w czterech równych ratach rocznych po 5000 K od roku 1907 do roku 1910.

Co do rozdziału datku konkurencyjnego na poszczególne gminy ma być zawartą przez te gminy umowa.

Gdyby między interesowanemi gminami nie przyszło do skutku porozumienie co do rozdziału datku konkurencyjnego przeprowadzi ten rozdział Wydział krajowy.

Zapasy kasowe funduszu budowy lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót programem objętych okaże się w funduszu budowy pozostałość kasowa, to pozostałość ta ma być zwróconą kontrybuującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§ 6.

Prowadzenie budowy oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej, poruczy Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem krajowego Biura melioracyjnego. Do pomocy Kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny itp., dalej do prowadzenia rachunkowości, może Wydział krajowy powołać według własnego uznania osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały miesięczny dodatek budowlany a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie 180 K;
b) inżynier adjunkt w kwocie 210 K;
c) inżynier II. klasy w kwocie 240 K;
d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie 300 K.

O ile czas za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej poza polem roboczem, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytość II. klasy, przy podróży drogowej 50 halerzy za 1 kilometr, przy komisyach zaś poza miejscem jego zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie.

Dodatek budowiany, dyety i koszta podróży kierownika budowy, jego płaca w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegatów, pobory dozorców i sił pomocniczych, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§ 7.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej budowy, odpowiedzialny jest wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownik budowy przeprowadza zdjęcia terenu, wypracowuje szczegółowe projekty, sporządza warunki budowy i dostawy, przeprowadza rozprawy ofertowe, przedkłada Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawiera z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownik budowy podnosi asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdza i podpisuje wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzi sam lub też za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołącza wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 8.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót lub też strony interesowane

tej zmiany żądały, winno kierownictwo budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie Kierownika budowy orzeczenie po myśli § 86 krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów a mianowicie, które obce grunta, materyały itp. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych itp. odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające, oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien kierownik budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień § 87 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, przez władzę polityczną a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu w posiadanię fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwem. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzanych i podpisanych przez kierowników budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź to w drodze licytacyi, bądź też akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może kierownik budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości, potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy, prowadzi kierownik budowy dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczane następujące daty:

1. stan powietrza;
2. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur;
3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;
4. odbiór materyałów budowlanych;
5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę szczególnie zaś opis szkód, wyrządzonych wielką wodą;
6. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;
7. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany, po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§ 13.

Tak Administracyi państwa jak i gminom interesowanym przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak Delegatom Administracyi państwa jak i gmin interesowanych. Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy ma żądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza Komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Namiestnictwo tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z kierownika budowy;

c) z delegatów gmin interesowanych.

Z tych członków Komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni, głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy. Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

§ 15.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników od choroby, utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz. p. p. Nr. 33, osobna kasa, dla

której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy, za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także gminom interesowanym oraz kierownikowi budowy.

Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty gmin interesowanych, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 44.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. lutego 1908 L. 2918/pr., którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 23. kwietnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 78, o regulacyi rzeki Tyśmienicy z dopływami, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 12. lutego 1908 L. 37.149.

C. k. Namiestnik:

Potocki w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 23. kwietnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 78, o regulacyi rzeki Tyśmienicy z dopływami i potoku Letnianki.

§ 1.

Regulacya rzeki Tyśmienicy od Borysławia do ujścia do Dniestru z dopływami, tudzież potoku Letnianki jest przedsiębiorstwem Spółki wodnej, która ma być zawiązaną w drodze przymusowej na podstawie § 45 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, i ma być przeprowadzoną w myśl § 6 ustawy z dnia 23. kwietnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 78, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i Wydziału Spółki wodnej.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma zatwierdzony przez c. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z 2. maja 1907 L. 15.800 projekt Wydziału krajowego z roku 1905 z uwzględnieniem zmian zaleconych w tym reskrypcie.

Projekt preliminuje koszta regulacyi Tyśmienicy od mostu kolejowego w Drohobyczu do ujścia do Dniestru z dopływami tudzież potoku Letnianki na 5,624.000 K, koszta zaś regulacyi górnej przestrzeni Tyśmienicy od Borysławia do mostu kolejowego w Drohobyczu na 936.000 K, razem 6,560.000 K.

Wydział krajowy zostaje upoważniony do poczynienia zmian w projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

a) regulacyę rzeki Tyśmienicy od Borysławia do ujścia do Dniestru na długości 39·968 km;

b) regulacyę dopływów Tyśmienicy:

1. rzeki Bystrzycy na długości 6·256 km;
2. potoku Rabczanki na długości 12·245 km;
3. potoku Trudnicy na długości 12·5 km;
4. potoku Baru na długości 11·821 km;
5. potoku Słonicy na długości 9·023 km;
6. potoku Ratoczyny na długości 0·327 km;
7. rowu Rychcickiego na długości 2·4 km;
8. korekcyę ujść innych dopływów i 17 rowów osuszających łącznej długości 52·025 km;

c) regulacyę potoku Letnianki na długości 10·447 km, wraz z kanałem Letnianki długości 9·03 km, rowem Letnianka-Dniestr długości 2·365 km i 9 rowami osuszającymi w dorzeczu Letnianki (Nr. 18 do 26) łącznej długości 21·65 km;

d) budowę 55 mostów, 225 przepustów z rur betonowych, 4 przepustów betonowych, 6 kładek i 4 przejazdów;

e) 14 szluz do nawodniania;

f) budowę 108 przepustów wałowych;

g) utrzymania wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat dwadzieścia i trwać ma od roku 1908 do roku 1927.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na Tyśmienicy i Letniance tudzież ich dopływach w § 2 wymienionych.

§ 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu będą pokryte z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 23. kwietnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 78.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z dnia 23. kwietnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 78 datki kraju, państwa i Spółki wodnej mają być wypłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) datek funduszu krajowego w kwocie 2,717.600 K w dwudziestu równych ratach rocznych po 135.880 K, od roku 1908 do roku 1927;

b) datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 2,717.600 K od roku 1908 do roku 1927 z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) datek przymusowej spółki wodnej w kwocie 1,124.800 K w dwudziestu równych ratach rocznych od roku 1908 do roku 1927.

W razie opóźnienia zawiązania spółki wodnej mają być raty datku spółki zapadłe przed jej zawiązaniem jednorazowo ściągnięte i do funduszu regulacyjnego wpłacone.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej znajdą zastosowanie postanowienia §§ 15 do 19 państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. czerwca 1884 Dz. p. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki jak i ściągnięcia datków konkurencyjnych przez Urzędy podatkowe.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót programem objętych okaże się we funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, to pozostałość ta ma być zwrócona kontrybuującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§ 6.

Prowadzenie budowy oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej poruczy Wydział krajowy trzem zaprzysiężonym urzędnikom technicznym pod nadzorem krajowego biura melioracyjnego.

Jeden z kierowników budowy prowadzić będzie roboty regulacyjne na rzece Tyśmienicy od ujścia do jazu kameralnego w Drohobyczu (km 28·780), drugi kierownik budowy na Tyśmienicy od jazu w Drohobyczu do Borysławia, trzeci zaś kierownik budowy roboty na potoku Letniance i dopływach postępując z budową systematycznie z dołu do góry.

Po ukończeniu robót na Tyśmienicy między jazem w Drohobyczu a Borysławiem, tudzież na potoku Letniance podejmą dwaj ostatni kierownicy budowy roboty na dopływach Tyśmienicy w miarę postępu robót na recypiencie.

Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnej natury mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p. dalej do prowadzenia rachunkowości, może Wydział krajowy powołać według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w kierownictwie głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały miesięczny dodatek budowlany a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie 180 K;
b) inżynier adjunkt w kwocie 210 K;
c) inżynier II. klasy w kwocie 240 K;
d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie 300 K.

O ile zaś czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty.

Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza polem roboczem, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy przy podróży drogowej 50 halerzy za 1 kilometr, przy komisyach zaś poza miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie.

Dodatek budowlany, dyety i koszta podróży kierowników budowy, ich płace w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegatów, pobory dozorców i sił pomocniczych jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§ 7.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi odpowiedzialni są wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym przedkładają peryodyczne sprawozdania o postępie robót a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwają je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu wypracowują szczegółowe projekty rowów, których koszta przyjęte w kosztorysie od metra bieżącego, sporządzają rachunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownicy budowy podnoszą asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenta na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzą sami lub za pośrednictwem podwładnych organów dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat,

wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołączają wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 8.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winni kierownicy budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowane przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 9.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierowników budowy orzeczenie po myśli § 86 kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak przekopów, rowów materyałowych, wałów ochronnych, skarp brzegów, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopij map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni kierownicy budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości, lub też jego prawnym lub sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień § 87 krajowej ustawy wodnej z dnia

14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolą, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 10.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spiszą kierownicy budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny. Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 11.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru a za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwem.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierowników budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź to w drodze licytacyi bądź też akordów.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, mogą kierownicy budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 12.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzą kierownicy budowy dzienniki budowy, w których oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza i stan wody,

2. liczba robotników według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur,

3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót tudzież początek i koniec robót,

4. odbiór materyałów budowlanych,

5. wszystkie momenty i wydarzenia które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą,

6. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom,

7. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dzienniki budowy mają być z końcem każdego miesiąca zamknięte, przedsiębiorcom do przejrzenia udzielone tudzież przez nich podpisane po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez nich zarzutów.

§ 13.

Tak Administracyi państwa jak i Wydziałowi spółki przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa jak i Wydziałowi Spółki.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 14.

Z końcem każdorocznego okresu budowy mają żądać kierownicy budowy kalaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy,

b) z kierownika budowy,

c) z delegata Wydziału spółki.

Z tych członków Komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu rolnictwa a dopiero wtedy kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

Ministerstwu rolnictwa zastrzega się prawo wysyłania zastępcy technicznego do komisyi kolaudacyjnych, w którem to celu Wydział krajowy

winien we właściwym czasie donieść temuż Ministerstwu o miejscu i dniu zebrania się każdorazowej komisyi kolaudacyjnej.

§ 15.

Kierownicy budowy zajmią się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanych, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§ 16.

Dla ubezpieczenia robotników od choroby utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz. p. p. Nr. 33, osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta, zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu, datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§ 17.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku a najdalej do 1. marca następnego roku, udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi Spółki oraz kierownikom budowy.

Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§ 18.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.